

SEPT./OCT.
2010

SOLIA

THE HERALD
JACKSON, MI

VOL. LXXV,
Nos. 9-10

SOLIA

THE
HERALD

CHAIRMAN:

Most Rev. Archbishop
Nathaniel Popp

VICE-CHAIRMAN:

Right Rev. Bishop Irineu Duvlea

ENGLISH EDITOR / SECRETARY:

Archdeacon David Oancea

ROMANIAN EDITOR:

Rev. Fr. Anton Frunză

STAFF:

Hieromonk Calinic Berger Ph.D.

V. Rev. Dr. Remus Grama

Hdcn. Sebastian Dumitrascu

Mr. Mark Chestnut

Mr. Richard C. Grabowski

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039) is published bi-monthly for \$15.00 per year: United States, \$20.00 per year: Canada, and \$25.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2535 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Periodicals postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax: (517) 522-5907. E-mail: solia@roea.org. Internet: http://www.roea.org.

POSTMASTER: Send address changes to: SOLIA — THE HERALD, P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in SOLIA do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

CONTENTS

English Section

<i>The Mysterious Person and Death of John the Baptist,</i> Rev. Hieromonk Calinic (Berger)	3-4
<i>Metropolitan Hilarion of Volokolamsk Concludes</i> <i>US Visit at the Inviation of Metropolitan Jonah ..</i>	5, 14
<i>The Long Journey Home: Orthodox Priests</i> <i>Sharing the Gospel in Mission Lands</i>	6, 14
<i>Saint Nicholas Orthodox Summer Camp 2010,</i> Psa. Mihaela Vint	7, 12
<i>Sunday by Sunday,</i> V. Rev. Archpriest Bohdan Hladio	8, 12
<i>Truth and Reality,</i> Psa. Nicole Mitescu	9, 14
<i>Auxiliary Bishop Schedule</i>	10, 11
<i>Hierarchal Schedule</i>	11
<i>2009 Goldy Scholarship Recipients</i>	12
<i>Financial Report</i>	13
<i>Solia Financial Report</i>	14

Romanian Section

<i>Cuvânt de Suflet, August - Septembrie 2010,</i> <i>Întâlnirea cu Hristos prin săvârșirea faptelor</i> <i>bune, + Irineu, Episcop Vicar</i>	15-16, 24
<i>Hramul Bisericii Sfânta Maria și Tabăra</i> <i>de Vară 2010 — Portland, Oregon,</i> Pr. Cosmin Antonescu	17-18
<i>Sfințirea Bisericii "Buna Vestire"</i> <i>din Grand Rapids, Michigan, Participant</i>	19-21
<i>In memoriam: Florica Bațu Ichim,</i> Cevi Vasilescu	22, 24
<i>Educația Creștină, Sfântul Mare Mucenic Eustatie</i> <i>(Plachida), soția Teopista și fiii lor,</i> Maica Preoteasa	23-24

COVER: Icon of St. John the Baptist made for Tsarevna Sofia Aleeevna in Moscow, 1686. See the article: "The Mysterious Person and Death of John the Baptist" by Rev. Hieromonk Calinic (Berger) beginning on page 3.

IN MEMORY PREOTEASA FLORICA ICHIM

(September 7, 2010) — **Preoteasa Florica Batu Ichim**, wife of Very Rev. Fr. Dumitru Ichim PhD, Parish Priest of St. John the Baptist Church, Kitchener, ON, passed away valiantly at St. Mary's Hospital following a 23 year battle with leukemia on Saturday, September 4, 2010, age 65 years. Psa. Ichim is survived by her loving husband, Father Dumitru Ichim, after 36 years of marriage. She was a writer of poetry in Romanian and English and published ten books and had a permanent column in *Solia - The Herald*. She was born in Bucharest, Romania and was a faithful member of St. John the Baptist Romanian Orthodox Church, Kitchener.

Beloved mother of Thomas, Christine Victoria who roller bladed across Canada for Leukemia Research, Julian, Gloria, Christopher (Natasha), and Matthew. She will be missed by her grandchildren, Tara and Tony Dumitru, her sister Cevi "Jenny" Vasilescu (Ion) and nieces, Athena, Christine and Adela. She was predeceased by her parents, Themistocle and Victoria Batu; and her siblings Marica, Petre, Mihai, Elisabeta and Toma.

The Wake service was held on September 7 & 8, and the Funeral service at St. John the Baptist Romanian Orthodox Church on September 9. His Grace, Bishop Irineu officiated the service. Interment took place at Mt. Hope Cemetery, Kitchener.

May her memory be eternal!

THE MYSTERIOUS PERSON AND DEATH OF JOHN THE BAPTIST

by
Rev. Hieromonk Calinic (Berger)

Who exactly was John the Baptist? Why was he beheaded?

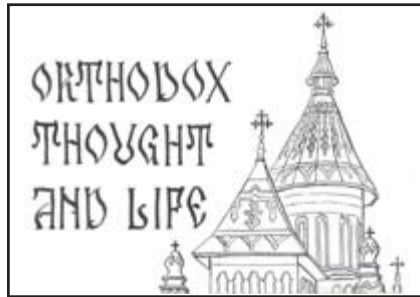
The person of John is not only mentioned in all four Gospels but also in the writings of the first century Jewish priest-historian, Flavius Josephus (*Antiquities* 18.5.1-3). A mysterious, independent Jewish prophet, his holiness and righteousness were acknowledged by everyone.

John was an enigma both to Jews and Christians. The former did not know what to make of him. The priests sent a delegation to interview him but came away with nothing (Jn 1:19). The “one” who sent John to baptize is implied (Jn. 1:16) but never identified (Jn 1:33). The scribes and Pharisees, who saw themselves as the leaders of the people, refused to be baptized by him (Lk 7:30). Josephus tells us that he had a tremendous following – mostly from the soldiers – which obeyed his every word, a fact which worried Herod. Yet the Gospels witness that even Herod respected John and was “sorry” when he had him executed.

John was no less an enigma for the Christians. For one, the New Testament writers could not hide the fact that some of John’s disciples remained independent of Jesus. St. Paul met some of these in Ephesus over 17 years after the resurrection (Acts 18:25-19:5). A bigger problem was posed by Jesus’ baptism by John: why would a sinless Messiah need baptism? In John, the baptism is not related; in Mark, John seems to need to confirm that Jesus is the Messiah by sending his disciples to him (Mt 11:2, some interpret this as John trying to give them over to Jesus); in Luke, John is in prison before Jesus is baptized; in Matthew, Jesus begins his own ministry only after John is imprisoned. Most importantly, Matthew cannot find any Old Testament prophecy to link to Jesus’ baptism. All of this indicates that Jesus’ baptism by John was difficult to interpret for the Gospel writers, yet impossible to deny. This is a so-called “argument from embarrassment” which supports, yet again, the historical accuracy of the New Testament: John really did baptize Jesus.

One important detail about John is that he was the son of a priest (Lk 1:5). The implication of this is tremendous: it means that John chose the life of a prophet, consciously not marrying to have a son and perpetuate the priestly lineage. Tradition states that he dwelt in the wilderness from his youth, living a life of

astonishing asceticism, manifest in his garments and food. Why was he there? Some speculate that this indicates he was a survivor of the generation of innocents slaughtered by Herod (Mt 2:18); others, that he was raised at Qumran – a quasi-monastic community of priests near the Dead Sea. Yet his association with Qumran is purely hypothetical since John makes no mention of cleansing the temple or any of the latter’s agenda.

John had no agenda – his only agenda was God. He administered a type of sacrament, baptism, which was associated with confession of sins and a change of life, not only to Jews but to Gentiles, in particular to Roman soldiers. His followers returned to their homes and occupations, although some joined him in the wilderness for a time. Neither John nor his disciples produced any literature,

nor did they start a sect or community, nor did they have any political agenda. John preached repentance in the wilderness – not in a city, nor in the temple, nor in a rabbinical school, nor in the courts of law, nor a government forum. John transcended human institutions, and so he did not seek their approbation, nor that of any human being. They were totally superfluous to him. He transformed the world by renouncing it. He calls light, light and darkness, darkness. He dares to say “Thus saith the Lord” which few have the calling and moral authority to say – and even fewer when called to, actually do so, because they know it’s synonymous with signing one’s own death certificate. John had both the moral authority and the courage to say it to everyone, including the adulterous Herod.

Even Josephus mentions the power of John’s preaching. According to John, nothing can save men, not even that they are the correct religion (“children of Abraham”), only confession of sins and change of life. The attraction of John’s charismatic power is witnessed by the great effort that was necessary to travel into the wilderness and find him. There were no “Holiday Inns” to stay in. When those who took the time and effort did arrive, John did not greet them with “Good morning, thank you for coming,” but “Brood of vipers!” (Mt 3:7). Nor did he say, “Go back to the city and tell all those people they are vipers” – he called the serious people, the ones who made the effort to come, “vipers.” Their excitement reached “fever pitch” as they entered the waters, confessing

Cont. on page 4

Cont. from page 3
their sins.

John renounced every form of human consolation, comfort, recognition or approbation, but was not egotistical nor an isolationist. Rather, he helped others. People came to him from all walks of life. They came because of their deep yearning for God, for repentance, for a new beginning. John gave them one. Once received, baptism required a change of life. The advice John gave was very simple but demanding. For example, the soldiers were told to be satisfied with their meager wages and not to defraud anyone (Lk 3:14), which took total commitment to and faith in God. John was thereby preparing people for the greater demands of Jesus Christ. Repentance was not an end in and of itself; people did not cleanse themselves and then return to a lukewarm life. They did so as a preparation for something greater – but this John could not give and admitted as much. So he does the next best thing: John takes the people's repentance and incorporates them into his own vision, his own expectation of the Messiah, his own vigil for the manifestation of God's Kingdom. In this vigil, the Son of God appeared. John's work "decreased" and then ended precisely when Jesus appeared and "increased" (Mk 1:14, Jn 3:30).

Why was John beheaded? Josephus, the authenticity of whose account has never been doubted, tells us that Herod was afraid of John's obedient following and therefore had him imprisoned at Machaerus, a mountain prison east of the Dead Sea, and executed him as a preemptive strike. Josephus tells of Herod's adultery but does not connect it to the death of John. Yet Josephus provides a most important detail: he says that the Jews felt that God allowed Herod's army to be destroyed as retribution for his unjust execution of John. The army was obliterated by King Aretus of Syria, the father of Herod's first wife, whom Herod had left for Herodias.

Some writers see Josephus' account of John's death as a contradiction to the Gospels. Is it? Why, as Josephus testifies, would the Jews have seen the destruction of Herod's army specifically as retribution for his execution of John? What connection did the army have to John? We may assume a simple answer: it was filled with John's disciples. Herod cannot execute the master and then use the disciples for his unethical goals – fighting a war over the adultery that John condemned. The soldiers knew this was an unjust war against a father enraged at the scandalous treatment of his daughter. John defended her and was executed. Hence they could not fight – instead they died. Or rather, they were martyred together with John, sharing his witness for the sacredness of matrimony. Thus, the details provided by Josephus point to the veracity of the Gospel account.

It is an interesting fact that John had no female disciples. Jesus had many women disciples whom He healed in body and soul: the Samaritan woman, the

woman with the issue of blood, the woman caught in adultery, etc. Jesus is born from a Virgin, outside the cycle of egotism, pleasure, pain and death. His human nature is ours but it is pure, that of a New Adam. Hence the presence of Jesus is purity and healing for all, men and women. The devil tempts Jesus with every human possibility but not with sensuality, for this has no place in Jesus. Yet John achieves a supreme level of purity within the old humanity, as did the Mother of God. They alone stand with Jesus in the *Deisis* icon. He is "the greatest born of women." The sensuality of Herodias and her daughter could control Herod and other men in power but it had no power over John. Nothing could silence his witness which had become an embarrassment for the new women at Herod's court. Hence he is martyred for it – as are his soldier-disciples – for a witness for the purity and sacredness of human relations, as grounded in God's law and holy matrimony.

Jesus greets the death of John with silence and retreat. In his icon, John silently holds his own head. The Church remembers the day of his death in a strict fast. There is nothing to say about this heinous crime. Yet John's message is enduring and sublime: it is one of uncompromising dedication to God and His righteousness. Like the disciples of John, we too are called to repentance and a godly life, keeping vigil for the Son of God, and not remaining indifferent, worldly or minimalist in our faith. We may not be called to John's ascetic life of prophecy, but we are certainly called to prepare for the Kingdom of Heaven, which is at hand (Mt 3:2, 4:17). Therefore, the message of John the Baptist remains: uncompromising commitment to God. Only then comes the "Theophany," the appearance of the Son of God and the Holy Spirit in our lives.

**NEW 50TH ANNIVERSARY
EDITION OF THE
POFTĂ BUNĂ
COOKBOOK**

LARGER PRINT

Easy to read

\$14.00 ea. – U.S. Funds

Make check payable to:
**ST. MARY'S SOCIETY
c/o Marie Sandru**

**3097 W 230th ST
NORTH OLMSTED OH 44070**

METROPOLITAN HILARION OF VOLOKOLAMSK CONCLUDES US VISIT AT THE INVITATION OF METROPOLITAN JONAH

Metropolitan Hilarion in his study

SYOSSET, NY [OCA] — On Tuesday, August 31, 2010, His Eminence, Metropolitan Hilarion [Alfeyev] of Volokolamsk, chairman of the Department for External Church Relations of the Russian Orthodox Church, and permanent member of the Holy Synod of the Moscow Patriarchate, concluded his three-day working visit to New York at the invitation of His Beatitude, Metropolitan Jonah of All America and Canada.

A member of the Board of Trustees of Saint Vladimir's Seminary, Crestwood, NY, Metropolitan Hilarion was to have concelebrated the Divine Liturgy with Metropolitan Jonah at the school's Three Hierarchs' Chapel on Sunday, August 29, but was unable to do so due to illness. [Earlier reports that he was to have attended a meeting of the seminary trustees were incorrect.]

On Monday, August 30, Metropolitan Hilarion visited the Chancery of the Orthodox Church in America. Joining Metropolitan Jonah in welcoming him were His Grace, Bishop Tikhon of Philadelphia and Eastern Pennsylvania; His Grace, Bishop Michael of New York and New Jersey; Archpriest Alexander Garklavs, OCA Chancellor; and Archpriest Leonid Kishkovsky,

OCA Director of External Affairs and Interchurch Relations. Also present were Archpriests John Behr and Chad Hatfield, Dean and Chancellor of Saint Vladimir's Seminary respectively, and Priest Alexander Rentel, Secretary of the seminary's Academic Council.

After the celebration of a Service of Prayer in honor of the Saints of North America in the Chancery's Saint Sergius Chapel, a meeting was held [as previously reported at www.oca.org/news/2253] for the purpose of "contributing to the reflections within the OCA regarding its participation in the Episcopal Assembly process" as part of ongoing periodic fraternal conversations between the Russian Orthodox Church and the Orthodox Church in America.

"Metropolitan Hilarion affirmed the Russian Orthodox Church's commitment to uphold its granting of autocephaly to the Orthodox Church in America in 1970," said Father Alexander Garklavs after the meeting. "Various prospects for future developments in the Orthodox world also were discussed."

Metropolitan Jonah added that "though rather brief, the discussions with Metropolitan Hilarion were extremely positive and reiterated the deep symbolic and historical links between our Churches."

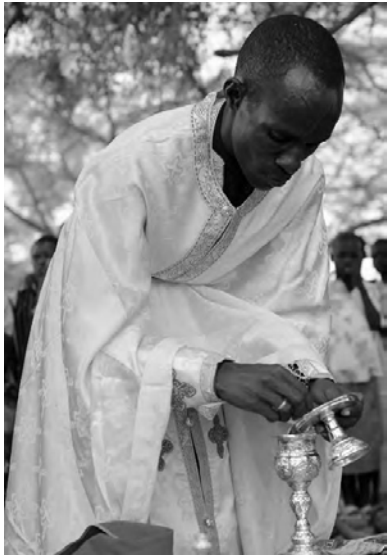
[A photo gallery of the visit appears on the Web site of the Moscow Patriarchate at www.mospat.ru/en/2010/08/31/news25108.]

Later that day, Metropolitan Hilarion visited the Greek Orthodox Archdiocese of America in New York, where he held a working meeting with His Eminence, Archbishop Demetrios to discuss "a wide range of issues concerning relations between various Orthodox jurisdictions in North America," as reported on the web site of the Moscow Patriarchate [see www.mospat.ru/en/2010/08/31/news25112]. Also participating in the meeting were Archpriest Mark Arey, Director of Inter-Orthodox, Ecumenical, and Interfaith Relations of the Greek Archdiocese, and Archpriest Seraphim Gan, Secretary of the Russian Orthodox Church Outside of Russia [ROCOR].

Metropolitan Hilarion also visited His Eminence, Metropolitan Hilarion, First Hierarch of the Russian Orthodox Church Outside of Russia, with whom he "discussed a wide range of issues concerning cooperation between the Church in Russia and the Church in diaspora and inter-Orthodox cooperation in the American continent" [see www.mospat.ru/en/2010/08/31/news25110]. That evening, Metropolitan Jonah and Fathers Alexander Garklavs and Leonid Kishkovsky

Cont. on page 14

THE LONG JOURNEY HOME: ORTHODOX PRIESTS SHARING THE GOSPEL IN MISSION LANDS

Fr. Zachariah, an Orthodox priest from the Turkana region of northern Kenya, prepares the Eucharist for the people of the community he serves. He, and many Kenyan priests like him, received their theological training from the Makarios III seminary in Nairobi which receives support from OCMC's Theological Training program.

"When I was a boy my father showed me the way to Lodwar. Each semester I would walk for three days across the desert, so that I could receive an education," recalls Fr. Zachariah, one of three Orthodox priests of the Turkana tribe in northern Kenya.

Fr. Zachariah hails from Loupwala, a small village nestled amidst a forest of acacia trees not far from a river that is bone dry most of the year. It is hot and extremely arid. The people of Loupwala live to survive raising cattle, goats, and camels — they long for a better life for their families.

The perilous journey that Fr. Zachariah bravely endured in solitude as a child was well worth the risk, as it meant that he would be one of the few people from his village to receive a formal education. In

Lodwar, however, Fr. Zachariah didn't just learn history, math, and science from the Catholic academy he attended; he also began a relationship with Christ.

Years passed and Fr. Zachariah was exposed to other Christians, including a charismatic preacher espousing the truth of Orthodox Christianity. As a result, Fr. Zachariah became an Orthodox Christian. The journey that began as a march across the desert in search of an education ultimately led him to the Makarios III Orthodox Seminary in Nairobi, Kenya. Upon completing his studies, Fr. Zachariah was ordained to the priesthood, and after years away from his home in Loupwala he was sent back — this time with the message of the Gospel.

Now, Fr. Zachariah walks amongst his people sharing Christ with them as they fetch water or tend their herd. With the blessing of His Eminence, Archbishop Makarios, and through his evangelistic efforts, Fr. Zachariah was able to start an Orthodox church in Loupwala. Many people from his village have become Orthodox Christian; and he is working together with the Orthodox Christian Mission Center (OCMC) to start another church in a neighboring village.

Each year, young men like Fr. Zachariah are called to the priesthood in countries around the world where the light of Christ and His Church is beginning to shine with ever-increasing brilliance. It is not uncommon for these men to plant two, three, or more parishes once they have been ordained. OCMC supports these priests and their ministries in many ways, but most directly through its Theological Training and Support a Mission Priest (SAMP) programs. The Theological Training program issues grants to the seminaries that these men attend and sometimes awards scholarships toward their theological education. Once ordained, many of these men then receive regular monthly stipends from their hierarchs. The SAMP program supplements these stipends, enabling them to dedicate themselves to the growth and pastoral care of their communities full-time.

Though we are two millennia removed from the mission of the first Apostles, there are still people who need to be evangelized. The priests called, and filled, by the Holy Spirit to continue this work in mission countries are often the ones to take the love of Christ to people who still long for the hope of salvation. They look to us, their brothers and sisters around the world, for strength, prayer, and support as they continue the witness of the Church to the ends of the earth. United under the banner of Orthodoxy, these

Cont. on page 14

With OCMC Executive Director Fr. Martin Ritsi, Fr. Zachariah (fore) works to bring the light of Christ to the elder of a neighboring village.

SAINT NICHOLAS ORTHODOX SUMMER CAMP 2010

Campers and Staff with Rev. Frs. Cosmin Vint and Cosmin Sicoe

With the blessings of his Eminence, Archbishop Nathaniel of the Romanian Orthodox Episcopate of America, St. Nicholas Summer Camp was held this year from Sunday, July 11th to Saturday, July 17th.

The beautiful scenic site above Echo Lake in the Qu'Appelle Valley, Saskatchewan, Canada, which has welcomed children and staff for over three decades, this year, hosted a small but enthusiastic group of 16 campers from Saskatchewan and British Columbia. Four little ones, overjoyed to be part of the camp, rounded out the number of participants. Seven staff members did their best to ensure a smooth running of the camp for the entire week. Rev. Fr. Cosmin Vint was Camp Director and Administrator, and Megan Tokaruk was Program Director. Kathie Crawford of Moose Jaw was the Camp Cook. The rest of the staff assisted wherever needed throughout the week.

The camp opened with prayers in the beautiful church of the Centre led by Rev. Fr. Cosmin Vint, followed by a welcoming address and introductions with an outline of the camp rules. After supper, the first campfire of the week was a sheer joy with singing and games. Every day started with morning prayers and came to a close with evening prayers to which all

were summoned by the echoing sounds of the church bells.

The theme of this year's camp was "Following Christ". The teaching sessions were centred on how to be a follower of Christ in the church, in the home and in society. Reverend Fathers Cosmin Vint, Cosmin Sicoe, John Maerean and V. Rev. Fr. Daniel Nenson worked as a team to provide the spiritual instruction offered to the participants. At the end of each teaching session, the campers, under the guidance of Fr. Cosmin Vint, had the opportunity to work on their very own painting of the church where they prayed and grew in faith and fellowship at camp. They also painted the lake and the rest of the scenery surrounding the church. The young "artists" were done just in time to take back home the image on canvas of the place where they spent a fruitful week of their summer vacation.

Arts and crafts, sports, music, camp-wide games, fishing, hiking, mini-golf, trips, mini-Olympics, beach games, skits/talent show were all included in the fun and learning experience at this camp. The fish hatchery in Fort Qu'Appelle and the National Historic Site of Motherwell Homestead near Abernethy were vis-

Cont. on page 12

SUNDAY BY SUNDAY

By V. Rev. Archpriest Bohdan Hladio

Several years ago, a major survey of Orthodox Christians was done in the USA. When asked what they felt were the most important factors identifying them as Orthodox Christians, the respondents were virtually unanimous in agreeing that the most fundamental beliefs for Orthodox are faith in the bodily resurrection of Jesus Christ and that the Eucharist is His true body and blood. Only 40% of the respondents, however, thought that participation in the Holy Liturgy on Sundays and major feast days was important and necessary.

Theologically, the issue of Church attendance is very clear: since apostolic times, Christians have gathered together on Sunday to celebrate the Eucharist. Unless we have a Christian obligation which takes precedence, such as nursing a sick child, looking after an elderly relative, helping a neighbour in an emergency, etc., or unless we are physically unable to be present due to illness, age, or infirmity, we should, as a minimum, attend the Holy Liturgy every Sunday and on the 12 great feast days.

Regarding the survey mentioned above, we can rejoice that Orthodox Christians believe that the bodily resurrection and real presence of Christ in the Eucharist are true. But we might also ask why attendance at Sunday and festal Liturgies is, for a large percentage of the faithful, regarded as an optional activity? It is said that man is not a rational creature, but rather a rationalizing creature. Rather than repenting, we often simply try to rationalize our sins away. For example:

“I must work on Sunday or lose my job”. This is sometimes true. It’s easy, though, to spot those who use work only as an excuse - they rarely attend vespers the evening before, or attend Liturgy on the days when they are not working.

“We are at the cottage on weekends”. And . . . ? How would such an excuse hold up in relation to employment, scholastic, or family responsibilities?

“My child plays sports (or has a dance competition, etc.) on Sunday morning”. Actions speak louder than words. We can tell our children that Church is important till we’re blue in the face, but if parents constantly and consistently give precedence to sports, music, dance, the cottage, work, recreation or anything else over the Liturgy, the children will quickly grasp what’s really important. And when the child reaches 16 or 20 years of age and the dreams of playing in the NHL or dancing with the National Ballet are gone, do we honestly think they’ll then start attending Liturgy? It may happen, but in my experience, such cases are rare.

We must be honest and admit that when people unnecessarily miss Sunday or festal Liturgies, it is usually a result of their priorities. They feel something else is more important. They miss Liturgy be-

cause they want to.

And this is sad. Sunday Liturgy should be the high point of our week. Attendance at Liturgy should be a joyful experience, not something painful, onerous, or boring. If our priorities aren’t the priorities of the saints or our pious ancestors, we should at least ask ourselves where the problem is. Is the Liturgy the problem, or is the problem our own laziness, self-absorption or skewed priorities?

We live in a “post-modern” world. The post-modern mentality is characterized by a conviction that there are no objective realities, that we construct our own reality. According to this philosophy, we are free to accept or reject whatever we wish. We encounter this attitude in philosophy, morality, academia, politics, and religious life.

This post-modern approach to reality cannot function, however, in the scientific world. Science functions on the basis of objective, not subjective, facts. The scientist measures, weighs, and observes, and on the basis of these measurements and observations, draws conclusions about the nature of our material world.

Neither can a post-modern worldview function in the realm of Orthodox Christianity. Fr. George Metallinos of Greece once wrote an essay entitled “Authority is Experience”. Elder Zacharias of the Monastery of St. John in Essex, England states that Orthodox Christianity is an experimental method — we receive the teaching of the Church, we apply it to our life, and in living out the faith, we personally experience the truth of the Gospel. Our faith is not theoretical, it’s practical. Orthodox Christianity is not philosophy, it’s science.

Because of this, it’s virtually impossible to reason someone who isn’t interested in the Liturgy into attendance. In order to understand the beauty, the peace, the wisdom, or the grace communicated through the Liturgy, we must experience it ourselves. All we can say to those who don’t regularly attend is “come and see”.

But unlike most of what masquerades as entertainment or recreation nowadays, the Liturgy doesn’t offer instant gratification, intense sensory stimulation, titillation, or rushes of adrenaline. It works on a deeper level, and on our part requires faithfulness, perseverance, and trust. One thing is certain — there is no way we can bring others to experience the joy, peace, and beauty of the Liturgy if we aren’t experiencing it ourselves.

We can be post-modernists, and create a religion where dogma is important, but worship isn’t. We can be hedonists, doing whatever will bring us the most personal pleasure and satisfaction when and how we want it. Or we can be apostolic Christians, communing together with our Creator and Lord, drawing closer to Him and to each other, year in, year out, Sunday by Sunday.

Cont. on page 12

TRUTH AND REALITY

by
Psa. Nicole Mitescu

Many of us who have gone on a retreat with an Orthodox group or spent some time at a monastery have come back feeling blessed, enriched and renewed. Then we discover how hard it is to maintain that same sense of enthusiasm and joy in our parish and in our daily life.

I'm suffering from a case of this right now, having returned from a reunion of the St. Stephen's Course at Antiochian Village in Pennsylvania. The St. Stephen's Course is a three-year, distance learning program of Orthodox theology open to all lay people. In fact, some of the most devoted students are not even Orthodox yet – they are simply eager to learn more about the Orthodox Church as they prepare to join it.

Our speaker at the reunion was Dr. Kyriakos Markides, author of *Mountain of Silence* and *Gifts of the Desert*. I hope he will forgive me for the following short and inadequate summary of his talk, because it was so insightful. He spoke to us about American society and what he called the “syndrome of modernity.” This he referred to four basic assumptions that are “givens” in the thinking of many people. He described them as *reductionism*, *positivism*, *relativism* and *determinism*. All four of these lead to an anti-religious and perhaps specifically anti-Orthodox approach to life and to God.

But in each of them, Dr. Markides found reasons to be hopeful. For example, *Reductionism* accepts only the reality of the five senses and the meaninglessness of the universe, yet this forces people to look at our amazing and infinite universe and wonder if there is not a “spiritual power” or God who created it. *Positivism* demands evidence before accepting anything as a fact, but here Dr. Markides reminded us of the doubting Thomas who needed this evidence before believing in the resurrected Christ. *Relativism* accepts all beliefs as somehow equal but can lead people to tolerance and love, and through that to love of God. And finally, *Determinism* describes the human person as nothing more than genes and cultural conditioning, yet even this incomplete definition has the potential to lead people to acknowledging spirituality as an integral part of human existence.

In fact, Dr. Markides' conclusion was that given the bleakness of the “syndrome of modernity,” people were perhaps more open to faith and spirituality than they ever had been before.

Dr. Markides' talk became a springboard for a follow-up panel discussion in the evening. The panelists were an international group of men and women, “cradle Orthodox” as well as converts, laypeople and clergy. The topic was nominally “Roads to Orthodoxy and Orthodox Education today.” One of the panelists, a convert, described her journey to Orthodoxy by saying that “the Orthodox Church was not on my radar” when she began her search; in other words, she was not considering it and knew virtually nothing about it.

Another panelist discussed the almost total lack of Orthodox education available to lay people, particularly women, in her country. Other panelists however stressed the spiritual awakening happening in the Orthodox Church in many places and the positive results of this awakening.

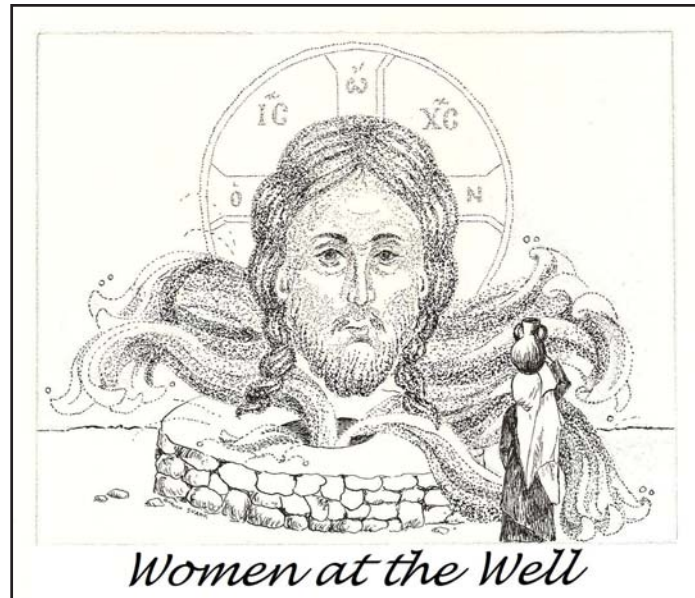
It became apparent that the panelists and audience were trying to answer a question that was a bit different from the given topic. We have found the True Faith, the “pearl of great price” (Mt. 13:45-46) as the convert panelist de-

scribed it, when we finally discovered the Orthodox Church. So why are our churches not filled with parishioners eager to deepen their faith and seekers eager to join the Church?

The responses were varied and passionate. We must immerse our families in our faith and resist modern culture, said one panelist, while at the same time we cannot isolate ourselves from society. Another panelist mentioned that some people were joining Eastern religions such as Buddhism and even Islam; somehow the Orthodox Church must find a way to present itself as the genuine and true alternative to rationalism. A priest mentioned that the clergy are “the physicians of souls” and by their caring ministry, we will attract more converts.

There were other responses too. What was striking to me was that the auditorium was filled with faith and hope and assurance that God would not only continue

Cont. on page 14

AUXILIARY BISHOP SCHEDULE

January 1. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

January 3. Dearborn Heights, MI. Sts. Peter & Paul. Hierarchal Divine Liturgy. Baptism of Andrew Mihai, son of Rev. Fr. Mircea and Ps. Anca Vasu.

January 6-7. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Wednesday: Hierarchal Divine Liturgy for Theophany. Great Blessing of Waters. **Thursday:** Hierarchal Divine Liturgy for St. John the Baptizer.

January 10. Warren, MI. Descent of the Holy Spirit. Hierarchal Divine Liturgy. Memorial Service.

January 17. St. Louis, MO. St. Thomas. Hierarchal Divine Liturgy.

January 20-21. Chicago, IL. Holy Nativity. Wednesday: Wake Service for V. Rev. Fr. George Zmed. **Thursday:** Hierarchal Divine Liturgy. Funeral Service for V. Rev. Fr. George Zmed.

January 23. Troy, MI. Holy Trinity. Birthday Celebration for V. Rev. Fr. George Carstea.

January 24. Troy, MI. St. Nicholas. Hierarchal Divine Liturgy. **Afternoon: Troy, MI. Holy Trinity.** Symposium Mihai Eminescu.

January 31. Durham, NC. St. Basil the Great Mission. Hierarchal Divine Liturgy.

February 7. San Jose, CA. Holy Cross. Hierarchal Divine Liturgy. Baptism of Niculae Ioan Boitor-Socolan.

February 14. Houston, TX. St. Mary of Magdala. Hierarchal Divine Liturgy. Blessing of the new Social Hall.

February 21. McKees Rocks, PA. St. Andrew the Apostle. Hierarchal Divine Liturgy.

February 28. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Hierarchal Divine Liturgy. **Afternoon: Dearborn Heights, MI. Sts. Peter & Paul.** Wake Service for George Jonascu.

March 1. Grass Lake, MI. St. Mary Cemetery. Burial Service for George Jonascu.

March 7. Southfield, MI. St. George Cathedral. Hierarchal Divine Liturgy concelebrated with Archbishop Nathaniel and Bishop Mark (Antiochian Archdiocese). **Afternoon:** Assisted at the Pan-Orthodox Vesper.

March 9. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Hierarchal Divine Liturgy for the Feast of the Holy Forty Martyrs of Sebaste.

March 14. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Hierarchal Divine Liturgy. Memorial Service. **Afternoon: Dearborn Heights, MI. Sts. Peter & Paul.** Assisted at the Pan-Orthodox Vesper.

March 16. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Assisted at the Morning Services. Confessions.

March 19. Philadelphia, PA. Descent of the Holy Spirit. Friday evening: Holy Unction.

March 21. Hazleton, PA. St. Joseph of Maramures. Hierarchal Divine Liturgy. Memorial Service. Blessing of the new Sunday School Classroom.

March 25. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Saturday: Hierarchal Divine Liturgy for Feast of Annunciation.

March 28. Dearborn Heights, MI. Sts. Peter & Paul. Hierarchal Divine Liturgy.

April 1-2. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Holy Thursday: Twelve Gospels service. **Holy Friday:** Lamentations service.

April 3-4. Chicago, IL. Holy Nativity. Midnight: Resurrection Service. **Sunday morning:** Paschal Hierarchal Divine Liturgy.

April 5. Chicago, IL. St. Mary. Bright Monday: Paschal Hierarchal Divine Liturgy.

April 9. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Hierarchal Divine Liturgy for feast of Life-giving Fount of the Mother of God.

April 11. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

April 18. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

April 23. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Hierarchal Divine Liturgy for the feast of St. George.

April 25. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Hierarchal Divine Liturgy. Memorial Service.

May 1. Troy, MI. St. Nicholas. Baptism of Sofia Livia Piro-Carstea.

May 2. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

May 9. Richmond Hill, ON. St. Elijah Mission. Hierarchal Divine Liturgy. Baptism of Darius Stefan, son of Rev. Fr. Ciprian Nicolae & Ps. Claudia Pasca.

May 13. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Patronal Feast. Hierarchal Divine Liturgy.

May 15. Dearborn Heights, MI. Sts. Peter & Paul. Baptism of Salomea Julia Corsatea-Capatana.

May 16. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

May 17. Southgate, MI. St. George Greek Orthodox Church. Meeting with Bishops and Clergy from Detroit Metropolitan area.

May 21. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Hierarchal Divine Liturgy for feast of Sts. Constantine & Helen.

May 22. Ottawa, ON. St. Nicholas Mission. Hierarchal Divine Liturgy. Memorial Service.

May 23. Montreal, QC. Holy Ascension Mission. Blessing of the Church. Ordination of Liviu Claudiu Vultur into Holy Diaconate for St. Andrew Mission in Laval, QC.

May 24. Laval, QC. St. Andrew Mission. Hierarchal Divine Liturgy.

May 26-28. New York, NY. Pan-Orthodox Episcopal Assembly.

Cont. on page 11

HIERARCHAL SCHEDULE

July 4. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

July 11. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

July 12-20. Calgary, AB. St. Mary. **July 11:** Hierarchal Divine Liturgy. **July 17-18:** Blessing of Iconostas and Reconsecration of the Altar. Hierarchal Divine Liturgy.

July 25. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

July 25-August 7. Grass Lake, MI. Vatra Romaneasca. Camp Vatra for Juniors.

July 26. Detroit, MI. St. Andrew House – Center for Orthodox Christian Studies. Meeting.

August 1. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

August 5-8. Ellwood City, PA. Transfiguration Monastery. Patronal Feast of the Monastery. **Thursday:** Vigil for feast. **Friday:** Hierarchal Divine Liturgy. **Saturday:** Great Vespers. **Sunday:** Divine Liturgy.

August 14-15. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Patronal Feast of the Monastery. **Saturday:** Vigil for feast. Lamentations. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy. Sacrament of Holy Unction.

August 20-22. Grand Rapids, MI. Annunciation Church. **Friday:** Vespers concelebrated with Bishop Irineu. **Saturday:** Consecration of the church. Hierarchal Divine Liturgy. Concelebrated with Bishop Mark (Antiochian Archdiocese) and Bishop Irineu. Banquet. **Evening:** Great Vespers. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy.

August 22-23. Chicago, IL. Holy Resurrection Serbian Orthodox Cathedral. Funeral Services for Metropolitan Christopher (Serbian Orthodox Church).

August 25-31. Phoenix, AZ. Saturday: Pastoral Visits. **Sunday: St. John, Glendale, AZ.** Hierarchal Divine Liturgy for Patronal Feast day. Banquet.

September 2-5. Jacksonville, FL. St. Anne. Friday: Vespers. **Saturday:** Consecration of Church. Hierarchal Divine Liturgy. Services concelebrated with Bishop Irineu. Banquet. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy.

September 6-13. Hollywood, FL. Holy Cross. Saturday: Miramar, FL. Holy Trinity. Memorial Service for Bota family. **Evening: Holy Cross.** Great Vespers. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy. Banquet for 50th Anniversary of Holy Cross.

September 14. Southfield, MI. St. George Cathedral. Orthodox-Catholic Conference.

Auxiliary Bishop

Cont. from page 10

May 30. Manchester, NH. St. John of Suceava Mission. Patronal Feast. Hierarchal Divine Liturgy.

June 6. Detroit, MI. St. Raphael of Brooklyn. Hierarchal Divine Liturgy.

June 13. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Hierarchal Divine Liturgy. Memorial Service.

June 20. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

June 24. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Hierarchal Divine Liturgy for feast of Nativity of St. John the Baptizer. Memorial Service.

June 26. Grass Lake, MI. ROEA Chancery. Episcopate Council.

June 27. Dearborn Heights, MI. Sts. Peter & Paul. Patronal Feast. Hierarchal Divine Liturgy.

June 29. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Hierarchal Divine Liturgy for feast of Sts. Peter and Paul.

July 4. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Hierarchal Divine Liturgy. Memorial Service.

July 11. Youngstown, OH. Holy Trinity. Hierarchal Divine Liturgy. Baptism of Anna Elizabeth, daughter of Rev. Fr. Ioan and Psa. Emanuela Dumitrascu.

July 18. Anjou, QC. St. Elias Mission. Patronal Feast. Hierarchal Divine Liturgy.

July 25. Houston, TX. St. Mary of Magdala. Patronal Feast. Hierarchal Divine Liturgy concelebrated with Bishop Petroniu of Salaj, Romania.

August 1. Southfield, MI. St. George Cathedral. Hierarchal Divine Liturgy.

August 6. Grass Lake, MI. St. Mary Chapel. Hierarchal Divine Liturgy for feast of Transfiguration of Our Lord Jesus Christ.

August 8. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

August 12. Clawson, MI. Lynch & Son Funeral Home. Wake Service for Nancy Ann Cocariu.

August 14-15. Portland, OR. St. Mary. Patronal Feast. **Thursday Evening:** Lamentations service. **Sunday Morning:** Hierarchal Divine Liturgy.

August 16. Goldendale, WA. Attended Camp with the children from St. Mary's Parish, Portland.

August 17. Oregon City, OR. Attended Camp with the children from Descent of the Holy Spirit Parish.

August 21. Grand Rapids, MI. Consecration of the Church and Hierarchal Divine Liturgy concelebrated with Archbishop Nathaniel and Bishop Mark of Toledo (Antiochian Archdiocese).

August 22. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

August 28. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Baptism of Adina Iuliana Liliac.

August 29. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

2009 GOLDY SCHOLARSHIP RECIPIENTS

The recipients of the 2009 Dumitru Golea Goldy-Gemu Scholarships (\$1500 each) are **Alexandru Popescu** and **Lavinia Mitroi**.

Alexandru Popescu

consistently hard worker, always prepared, constantly volunteering answers to questions, and frequently asking astute questions. He is perhaps the most respectful student whom I have ever seen ...". In his essay on "How does my Romanian heritage make me a better American?", he writes about the example of his grandfather, a brilliant scientist who came to the United States for a better life, but whose brilliance was "trapped within because he himself did not speak English very well ... it is because of my grandfather's relentless pursuit of his dream of bringing his family to America that I have the opportunity to study in America. . .".

Lavinia Mitroi, who was born in Giurgiu, Romania, attended secondary school in Loma Linda, California, and enrolled at Harvard University in the fall of 2008, majoring in Neurobiology and minoring in Health Policy, with the goal of attending medical school. During her first year at Harvard, she earned a 3.557 grade point average and had a wide involvement in various campus activities, including the

Lavinia Mitroi

Harvard College Global Health Review, the Institute of Politics and the CIVICS Program, where she worked with new citizens. Lavinia's professor of Sociology remarked: "Besides Lavinia's academic excellence, she is also a truly delightful young woman. I have taught over 150 students at Harvard, and there are but one or two that I have liked as well as I like Lavinia.

Alexandru Popescu, who was born in Bucharest, Romania, graduated from Santana High School in Santee, California, in 2009, and has been a student at the University of Michigan since the fall of 2009, majoring in Engineering. During his career at Santana, he earned a 4.659 grade point average and exceptional scores on the ACT and SAT tests. Alex's Mathematics teacher remarked: "Andy has been a

She is friendly, astute, humble, and has a cheerful nature that makes her a pleasure to work with ... She is devoted to helping others ... and has the intelligence and work ethic that will carry her through the trials of medical school." In her essay on "How does my Romanian heritage make me a better American?", she writes: "... religious persecution by the government [Romania] and family funds already too thin to support medical school costs barred my father from his dream ... My wish is to carry the torch for my dad and attend medical school, to make my parents' spirits soar by becoming the first physician in our family, and to carry on our legacy of hard work and determination in a country where I can proudly declare myself to be an American citizen."

Saint Nicholas Camp

Cont. from page 7

ited during the week. Campers marveled at the beauty of the rainbow trout as they were jumping out of the water to get their best snack tossed by the attendant. Assuredly, they had lots of fun as they were given a ride in an old-fashioned wagon pulled by heavy-draft horses, which were just two of the attractions at the points visited.

Everybody attended Holy and Divine Liturgy on Thursday morning. After going to the holy sacrament of Confession the previous evening, all the campers received Holy Communion and were encouraged to make an offering to the church. Each one offered something in the envelopes provided for that purpose, and all of them understood that whenever you go to church for Holy and Divine Liturgy, you are responsible to offer as much as you can in the offering basket, because God gives to you continuously. They were advised that it is not important how much you offer, but rather that you offer something on a regular basis.

For a visual tour of this year's activities at camp, please visit our website at www.saintmarycanada.com. Glory be to God for all things!

Psa. Mihaela Vint, DOREC Chairperson

Sunday by Sunday

Cont. from page 8

(Note: the full text of the survey mentioned at the beginning of this article can be found at www.orthodoxinstitute.org/orthodoxchurchtoday.html)

Reprinted from "Visnyk - The Herald," of the Ukrainian Orthodox Church of Canada, August 2010, p. 5. Fr. Bohdan Hladio is Parish Priest of St. John the Baptist UOC, Oshawa, ON.

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

M/M Viorel Predescu, Granada Hills, CA	\$500.00
Psa. Martha MacLellan, Winnipeg, MB	\$200.00
M/M Victor Dinu, Skokie, IL	\$100.00
V. Rev. Fr. Michael & Psa. Lillian Lupu, Calgary, AB	\$100.00
Traian & Esther Pora, Northbrook, IL	\$80.00
Paul & Silvia Costea, Dearborn Hts., MI	\$50.00
M/M Valer Luca, Struthers, OH	\$50.00
Mary Pana, Regina, SK	\$55.00
M/M George Oancea, Louisville, OH	\$25.00

GENERAL DONATIONS

St. Mary, Portland, OR	\$1,000.00
(Hierarch Travel Expense)	
George & Dorothy Aldea, Royal Oak, MI (ARFORA House Renovations)	\$200.00
Gerald Ferencik, New Port Richey, FL	\$100.00
St. Nicholas, Troy, MI	\$100.00
Sandra Toveri, St. Paul, MN (ARFORA House Renovations)	\$100.00
Helen & Daniel Tonita, Regina, SK	\$36.58
M/M Philip Trevor, Troy, MI	\$25.00

MEMORIAM

George & Vivian Radu, Philadelphia, PA (IMO Uncle John Bogdan)	\$100.00
Veronica & Susan Branea, Banning, CA (IMO Aurel Branea)	\$50.00
Mary Pana, Regina, SK (IMO Fr. Joseph MacLellan)	\$20.00

EPISCOPATE ASSESSMENT

Sts. Constantine & Helen, Lilburn, GA	\$3,800.00
St. Dimitrie, Easton, CT	\$3,380.00
Holy Trinity, Youngstown, OH (2011)	\$2,000.00
St. Parascheva, Phoenix, AZ	\$1,380.00
St. John, Woonsocket, RI	\$750.00
St. John, Shell Valley, MB	\$690.00

ROMANIAN FLOOD VICTIM RELIEF

St. George, Toronto, ON	\$5,000.00
St. Nicholas Ladies Auxiliary, Regina, SK	\$2,362.00
St. Dumitru, New York, NY	\$2,044.00
Holy Trinity, New Westminster, BC	\$1,804.78
Holy Trinity, Los Angeles, CA	\$1,669.14
St. Mary Cathedral, Cleveland, OH	\$1,616.50
Holy Resurrection, Hayward, CA	\$1,566.00
Holy Trinity, Miramar, FL	\$1,250.00
St. George Cathedral, Southfield, MI	\$1,166.00
Sts. Peter & Paul, Dearborn Hts., MI	\$1,034.00
St. Mary, Calgary, AB	\$835.00
Holy Forty Martyrs Mission, Aurora, ON	\$820.13
St. Mary, St. Paul, MN	\$775.00
Presentation of Our Lord, Fairlawn, OH	\$727.00
St. Nicholas, Montreal, QC	\$691.31
Sts. Michael & Gabriel, Sacramento, CA	\$663.00
St. Joseph, Hazleton, PA	\$612.00
St. Andrew, McKees Rocks, PA	\$600.00
St. George, Winnipeg, MB	\$600.00
St. John, Toronto, ON	\$500.00
St. Nicholas, Alliance, OH	\$500.00

Holy Confessors of Transylvania Mission,

Oakville, ON	\$445.36
Holy Transfiguration Mission, Hartford, CT	\$400.00
Reach to Romanian Inc., Indianapolis, IN	\$400.00
Holy Ascension Mission, Montreal, QC	\$374.12
Sts. Constantine & Helen, Indianapolis, IN	\$367.05
Holy Resurrection, Warren, OH	\$322.00
Holy Cross, Hollywood, FL	\$300.00
Descent of the Holy Spirit, Merrillville, IN	\$278.00
Doina Lavoie-Gonci, Old Lyme, CT	\$250.00
St. Elias, Ellwood City, PA	\$200.00
St. Elias Mission, Montreal, QC	\$179.58
Richard C. Grabowski, Jackson, MI	\$100.00
Psa. Betty Limbeson, San Mateo, CA	\$100.00
Cristian Jurau, Plymouth, MI	\$100.00
Nick & Patricia Barson, Anaheim, CA	\$25.00
Mary Helsing, Jacksonville, FL	\$25.00

CAMP VATRA FOR JUNIORS

CLOSING BRUNCH DONATIONS

Alexandra Vraja, Lincolnwood, IL	\$100.00
Daniel Calimente, Sterling Hts., MI	\$50.00
Horatiu & Gabriela Crisan-Oltean, Sterling Hts., MI	\$50.00
Dan & Roxana Heisler, Warren, MI	\$50.00
Radu Muntean, Troy, MI	\$50.00
M/M Eugen Stan, Warren, OH	\$50.00
Maria Waterhouse & Nancy Csora, Uniontown, OH	\$40.00
David & Stephanie Zablo, Canton, OH	\$40.00
Schester Family, Plymouth, MI	\$30.00
Mark Kalugar, Madison Hts., MI	\$30.00
Bucciarrelli Family, Livonia, MI	\$25.00
Michael & Goldie Kalugar, Madison Hts., MI	\$25.00
Michael & Laurie Kalugar, Beverly Hills, MI	\$25.00
Trish & Daniel LaMarco, Huntington Bay, NY ..	\$25.00
Ellen Stan-Malacky, Warren, OH	\$25.00
Deb Wenger, Fairlawn, OH	\$25.00
Helen Zablo, North Canton, OH	\$25.00
Anonymous	\$22.00
Adrian & Alina Fulea, Highland Park, IL	\$20.00
Ioan & Teodora Fulea, Lincolnwood, IL	\$20.00
Kathy Kalugar, Lake Orion, MI	\$20.00
Emil Serban, Ann Arbor, MI	\$20.00
Radu & Ana Vasilescu, Sterling Hts., MI	\$20.00
Cindy Danis, Plymouth, MI	\$10.00
M/M Kenneth Kleinhenz, Sterling Hts., MI	\$10.00
Dan & Corina Phillips, Medina, OH	\$10.00
Anonymous	\$7.00

SOLIA

March 12, 2010 to September 15, 2010

We gratefully acknowledge the following donations and subscriptions to Solia – The Herald:

FRIENDS

National ARFORA	\$500.00
National AROY	\$400.00
Florika Zurz, Flushing, NY (IMO parents Adam & Margareta)	\$180.00
George Sarafolean, Jr, Skokie, IL	\$180.00
Alexa Mindea, Morton Grove, IL	\$100.00
Alexa Ungurian, Oakbank, MB	\$100.00
Ioana Florea, Lake Forest, CA	\$40.00
Rev. Fr. Vasile Bitere, Martinez, GA	\$38.00
Bogdan Maxim, Silver Springs, MD	\$30.00
Constantin Ardeleanu, Valparaiso, IN	\$30.00
Virginia Moore, Garden City, MI	\$30.00
George/Elizabeth Oancea, Louisville, OH	\$25.00
Richard Grabowski, Jackson, MI	\$25.00
George Papes, Chicago, IL	\$25.00
Constantin/Mioara Corche, Round Lake Beach, IL	\$20.00
Ana Zamfirescu, Jamaica, NY	\$20.00
Julie Uscatu, Riverdale, NY	\$15.00
Ielita Daba, Oak Park, MI	\$15.00
Marin Roman, Gary, IN	\$15.00
Florence/Bob Westerfield, Warren, MI	\$15.00
Rev. Fr. Andrew Lesko, Redlands, CA	\$10.00
Subdn. George Bursan, Cuyahoga Falls, OH	\$10.00
George Fara, Santa Monica, CA	\$5.00
John M. Toana, Indianapolis, IN	\$5.00

SUBSCRIPTIONS

George Fara, Santa Monica, CA
Rev. Fr. Andrew Lesko, Redlands, CA
Elizabeth Mondschein, Lake Havasu City, AZ
Gale Papageorge, Bridgeport, CT
Virginia Polinsky, Barton, OH
George/Vera Puscas, Midland, TX
Sophie Stanley, Saginaw, MI
John Szeerba, Harrisburg, PA
Ann Tyler, Ft. Wayne, IN
John Demintici, Toronto, ON
Willis Soprovich, Hairy Hill, AB

Long Journey Home

Cont. from page 6

priests and those who prayerfully support them may help others to begin a journey in Christ that, like Fr. Zachariah's, ultimately leads them back home.

For more information contact: Mr. Alex Goodwin, Communications Director, Orthodox Christian Mission Center, 1-877-463-6784, communications@ocmc.org.

Truth and Reality

Cont. from page 9

to protect the Church but also help us as we endeavor to do a better job of bringing our faith to others. There were no easy answers but no despair either. It was a thoughtful, fervent and hope-filled event.

At the end of the reunion, one of the participants sighed and said that we were now going home; we had to find a way to bring the "truth of Orthodoxy" back into the "reality of our everyday lives." We had been blessed to be at the reunion, but now it was time to return.

We left with a sermon of Bishop Thomas ringing in our ears. All that we had learned in the St. Stephen's course, he said, all the ideas we shared and services we attended at the reunion, were all meaningless unless we went back to our parishes renewed and ready to actively participate in the life of our Church. Somehow, we need to find a way to combine the "truth" of Orthodoxy with the "reality" of our daily lives, and thereby bring out the best of both – and this is by simply struggling to live out the Faith, as each of us is called to do, in the place God has put us.

Metropolitan Herman

Cont. from page 5

joined the Metropolitans and Father Seraphim Gan for a visit to and meeting at Saint Seraphim of Sarov Church [ROCOR], Sea Cliff, NY.

On 31 August, Metropolitan Hilarion of Volokolamsk met with Ms. Anne Glynn-Mackoul and Fr. Leonid Kishkovsky, who are the US Orthodox members of the Central Committee of the World Council of Churches, representing, respectively, the Patriarchate of Antioch and the Orthodox Church in America. Ms. Mackoul is also a member of the WCC Permanent Committee on Consensus and Collaboration and of the WCC Governance Group, which is assessing possible changes in the structure and governance of the Council. They shared opinions on a wide range of problems of Orthodox participation in the governing bodies of the WCC. They also briefly shared perspectives on Orthodox relations in ecumenical settings and in inter-church contexts.

Prior to his departure the same day, Metropolitan Hilarion once again met with Metropolitan Jonah and Father Alexander Garklavs.

MOVING?

Send your old and new addresses to:
SOLIA, PO BOX 185
GRASS LAKE, MI 49240 USA
or e-mail to: addresses@roea.org

CUVÂNT DE SUFLET

August - Septembrie 2010

Întâlnirea cu Hristos prin săvârșirea faptelor bune.

Iubiți Frați Preoți și Iubiți credincioși.

“Ce folos, frații mei, dacă zice cineva că are credință, iar fapte nu are?” (Iacov 2, 14)

Ne este dat să găsim în spiritualitatea filocalică a Bisericii noastre și afirmația că, **distanța cea mai mare nu este cea dintre cer și pământ, ci cea de la minte la inimă**. Cred că acest adevăr, unanim exprimat în gândirea patristică răsăriteană, sau mai precis, micșorarea acestei distanțe dintre cer și pământ, dintre minte și inimă este cea care trebuie să ne preocupe într-o măsură mult mai profundă, pe noi, creștinii acestui început de mileniu, decât îndeletnicirea cu false chipuri ale “adevărului” pe care le putem întâlni în diversele aspecte ale vieții societății.

Dacă vom putea transmite generațiilor viitoare tezaurul credinței noastre, aceasta o vom putea face în mod exclusiv prin pecetea trăirii lui. Putem vedea în jurul nostru, la tineri și deopotrivă la bătrâni, la unii dintre ei, comportamente așa zis religioase, oameni care merg la Biserică, se spovedesc, pur și simplu pentru că așa fac ceilalți oameni din jurul lor, și nu dintr-o adâncă convingere personală, că doar astfel își simt împlinită existența în calitate de fii ai lui Dumnezeu.

Cu siguranță că fiecare dintre noi păstrăm în casele noastre la loc de cinste Sfânta Scriptură, dar oare de câte ori ne raportăm în chip existențial la adevărurile ei, cât de des simțim noi, la modul cel mai sincer, bucuria împlinirii cuvântului lui Dumnezeu?

Ne este dat să trăim într-o lume a globalizării și secularizării excesive, în care om pe om se nedreptățește, indiferența față de necazul semenului e din ce în ce mai prezentă, și toate acestea într-o lume care se reclamă de cele mai multe ori a fi creștină. Nu putem să nu ne problematizăm, să nu încercăm să vedem care este cauza acestor deficiențe comportamentale între moștenitorii împărăției lui Dumnezeu. Tare mă tem că nu poate fi alta, decât cea dinstanță dintre minte și inimă, dintre gând și faptă, dintre conștiință și interesul imediat.

Dacă vrem ca Ortodoxia să nu devină un “soclu istoric”, după cum afirma cineva, trebuie numaidecât să ne trezim din această letargie a indiferenței față de semen și în numele adevărurilor mântuitoare ale credinței noastre, să ne asumăm crucea reîncreștinării semenilor prin cuvinte ziditoare, dublate de probitate morală, prin fapte responsabile. Slavă lui Dumnezeu, Cel ce prin pronia Sa ne mai lasă printre noi și chipuri grăitoare în acest sens ...

Responsabilitatea faptelor umane a preocupat dintotdeauna omenirea, chiar și în antichitate. Socrate de pildă, va descoperi că în lume în ciuda unei aparente

posibilități de a face orice, nu se poate face ori-ce. Deci este ceva care te oprește de la voluntarism și te obligă să-l în-trebuințezi conform naturii sale. El ajunsese la concluzia că virtutea este știință și că știința veritabilă este cea a virtuții.

Unul dintre apostolii Bisericii primare, în mod profund preocupat de moralitatea societății vremii sale și de făptuirea de bine a fost și Sfântul Apostol Iacov, a căruia *Epistolă Sobornicească* prezintă în canonul cărților Noului Testament, mărturie despre aceasta.

Este vorba de Apostolul Iacov “fratele Domnului” (Gal 1, 19), personaj altul decât Apostolul Iacov, fiul al lui Zevedeu și frate al Evan-ghelistului Ioan și decât Apostolul Iacov al lui Alfeu. Cel la care ne referim era fiul lui Cleopa și al Mariei (In 19, 25). Istoricul iudeo-creștin Hegesip, fost episcop în țara Sfântă, consemnează tradiția potrivit căreia Cleopa era fratele Dreptului Iosif, logodnicul Mariei. Informația lui Hegesip a fost preluată de către Eusebiu de Cezareea în *Istoria Bisericească*, fapt despre care el însuși dă mărturie. Așadar, Maria lui Cleopa era cumnata Maicii Domnului, ceea ce explică denumirea de — *fratele* — adică vărul Domnului dată lui Iacov. Lui i s-a încredințat de către Apostoli scaunul episcopal al Ierusalimului, fiind de fapt primul episcop al Cetății Sfinte. Eusebiu de Cezareea dă mărturie despre faptul că “în biserică îl găseai mereu, stând în genunchi și cerând iertare pentru popor, în așa măsură încât genunchii lui se îngroșaseră ca la o cămilă în urma îndelungatei în-genuncheri Înaintea Domnului”.

Lui Iacov “fratele Domnului” știm că i s-a arătat Mântuitorul după înviere (1 Cor 15,7), iar Pavel îl numește “stâlp al Bisericii” (Gal, 2, 9). Tot Eusebiu de Cezareea ne menționează că “toată lumea îl cinstea ca fiind foarte drept din pricina neîntrecutei sale vieți morale și religioase”. Astfel, ne dăm seama că, conținutul Epistolei sale, ni-l înfățișează de fapt așa cum era, în firescul vieții sale de zi cu zi.

“Noi și întreg poporul, scria Eusebiu despre el, mărturisim să nu cauți la fața nimănui”. Sfântul Iacov își începea capitolul 2 din *Epistola* sa astfel: “Frații, mei, nu căutând la fața omului să aveți credință în Domnul nostru Iisus Hristos” (Iacov 2, 1).

Ceea ce putem înțelege de aici este cinstea egală pe care el o acorda fiecărui om, neavând tendința de a se purta cu cel sărac, altfel decât cu cel bogat, știm că Biserica din Ierusalim avea foarte mulți săraci, mulți dintre semenii săi având tendința de a-i desconsidera pentru aceasta, uitându-se de fapt că, favorizându-l

pe bogat în detrimentul săracului este contrar credinței. Aceasta deoarece, demnitatea și vrednicia unei persoane vine de la Dumnezeu și nu de la oameni.

În versetul 5 al aceluiași capitol, Sfântul Iacov folosește sintagma “săraci în ochii lumii, dar bogați în credință”, putând constata astfel că abili-tatea gândirii sale era adânc înrădăcinată în viața duhovnicească pe care o trăia. Sfântul Iacov îi iubea pe cei mulți și săraci și pentru că erau gata să renunțe la această lume, în favoarea celeilalte, ei percepeau mult mai ușor deșertăciunea lucrurilor pământești.

Sfântul Iacov ne îndeamnă să ne iubim semenul și să facem fapte vrednice în virtutea *legii împărătești* (versetul 8) sau *legii libertății* (verse-tul 12), după care vom fi judecați. Standardul după care noi judecăm este cel prin care și noi vom fi judecați. Milostenia pe care o dăruim este milostenia, pe care o vom primi.

Sfântul Iacov a relevat în mod deplin faptul că, o credință deplină trebuie să fie manifestată prin fapte de aceeași măsură; deci, relația cu Dumnezeu și cu omul este una dinamică, credința singură (versetul 17) nu mântuiește.

Apostolul Iacov înțelege să ilustreze acest fapt prin exemplul bi-blic al lui Avraam, între versetele 20—24 ale capitolului 2, chemarea sa de către Dumnezeu în Facere 12, se împlinește în Facere 22, când în-cercat fiind acceptă să își jertfească fiul, de vreme ce Cel ce-o cere este însuși Dumnezeu. Apostolul Iacov vede în acest exemplu o lecție cru-cială pentru noi, în ceea ce privește îndreptarea prin credință, îndrep-tare care în mod neapărat trebuie să se manifeste și concret, prin fapte.

“Vedeți dar că din fapte este îndreptat omul, iar nu numai din credință?” (Iacov 2, 24), concluzie pecetluită parcă prin puterea martiriului său, Iosif Flaviu dând mărturie despre moartea sa martirică în anul 62, prin lapidare.

Celui ce nu înțelege acest raționament, Apostolul Iacov i se adre-sează astfel: “**omule nesocotit**” (versetul 20), într-o altă traducere găsim “**om fără minte**”, sau în traducerea Înalt Prea Sfințitului Bartolomeu Anania “**om ușuratic**”. Potrivit originalul grecesc sintagma folosită este “**o omule gol**”, adică lipsit de înțelegerea cea duhovnicească a lucrurilor. Sfântul Iacov ne spune în același capitol 2, la versetele 8 și 12, că unul dintre mijloacele prin care putem să ne îndreptăm este și iubi-rea, sau milostenia ca iubire față de semen.

Cine ar putea să ne vorbească mai bine despre milostenie, dacă nu Sfântul Ioan Gură de Aur, care spunea la un moment dat: “Frații mei, mare lucru este milostenia. Să o iubim din toată inima. Milostenia poate să ne șteargă păcatele și să ne scape de judecata viitoare. În timp ce tu păstrezi tă-cerea, milostenia se află înaintea tronului lui Dumnezeu și te prote-jează, sau mai bine zis, în timp ce tu păstrezi tăcerea, nenumărate gla-suri ale săracilor te apără și mulțumesc pentru tine. Atâtea bunătăți mântuitoare izvorăsc din milostenie și noi nu dăm atenție și trândăvim. Dă un pahar de apă rece și vei avea răsplată... Săracii sunt

doctori ai sufletelor noastre, binefăcători și apărători... alina sărăcia și-L împaci pa Domnul cu tine însuși... Pentru această rațiune și părinții noștri i-au așezat pe săraci înaintea porților Bisericii, ca să reamintească înfă-țișarea lor de milostenie și celui mai nepăsător, însă și celui lipsit de milă.”

Am socotit ca fiind necesară reproducerea acestor îndemnuri referitoare la înțelegerea faptelor bune în general pen-tru că, de ce să nu o spunem, mulți dintre cei care au posibilitatea de a face milostenie și toți cred că avem într-o oarecare măsură, referindu-mă la acel pahar de apă, la care făcea referire Sfântul Ioan Gură de Aur, uităm de cele mai multe ori acest lucru.

Într-una din ultimele sale apariții editoriale, un ierarh ortodox contemporan nouă spunea: “Noi nu numai ca nu ne iubim vrăjmașii, dar nu ne iubim nici între noi. E nevoie din acest punct de vedere de o percepție critică a situației în care ne aflăm... E nevoie de curaj, pentru că sunt greutăți care înspăimântă. Și este omenesc acest lucru. Și Mântuitorul nostru Iisus Hristos ca om, când a intrat în Grădina Ghetsimani, S-a înspăimântat... Trăind într-o lume aflată în permanentă schimbare, trebuie să ne schimbăm și noi. Dar nu numai să ne schimbăm, ci să ajutăm, prin schimbarea noastră in-terioară, la schimbarea lumii întregi și în primul rând a societății în mijlocul căreia trăim”. Cu adevărat, așa este!... Să fim responsabili fiecare dintre noi în misiunea la care am fost chemați. Să facem binele și către cel sărac și către cel ce ocupă demnități trecătoare, conștiinți fiind că nu poziția persoanei spre care ne îndreptăm fapta ne aduce răsplată, ci curăția inimii prin care facem binele, necăutând sau neașteptând recunoștințe materiale. Între faptele noastre bune, ca fii ai neamului românesc și cetățeni americani sau canadieni fideli, una dintre faptele bune pe care suntem datori să o facem față de generațiile de români care au trăit pe acest continent este să nu ne uităm tradiția, limba și neamul, regăsindu-ne cu toții, vii sau adormiți în rugăciunile și slujbele care de la începutul secolului XX răsună neîncetat pe pământul american și în grai românesc!

Fie ca această succintă referire la săvârșirea faptelor bune ca eveniment al întâlnirii noastre cu Hristos în viața semenului, și aducerea aminte a Sf. Apostol Iacov “fratele Domnului”, ca și a Sf. Ioan Gură de Aur să constituie pentru fiecare dintre noi prilej de meditație și sporire a faptelor celor bune!

Închei cu nădejdea în purtarea de grijă a lui Dumnezeu care e bun cu noi și răbdător, cu nădejdea în mijlocirile și rugăciunile Maicii Domnului și să credem în ajutorul ei. Să nu uităm niciodată cuvintele pe care i le-a spus Sfânta Fecioară Maria în Guadalupe lui Juan Diego:

“*Să nu se tulbure inima ta, să nu te temi de această boala nici de o altă boală, nici de vreun lucru dăunător sau dureros.*

Nu sunt aici Eu, care sunt Mama ta?

Nu stai la umbra și la adăpostul meu?

Nu sunt Eu izvorul bucuriei tale?

Cont. la pag. 24

HARAMUL BISERICII SFÂNTA MARIA ȘI TABĂRA DE VARĂ 2010 — PORTLAND, OREGON

“Întru naștere fecioria ai păzit, întru adormire lumea nu ai părăsit, de Dumnezeu Născătoare...” Aceste sunt cuvintele prin care începe troparul Adormirii Maicii Domnului, cuvinte care au fost simțite cu fiori și bucurie duhovnicescă de către membrii Bisericii Sfânta Maria din Portland, OR, la praznicul Adormirii Maicii Domnului. În evlavia poporului român și a întregii Ortodoxii, Maica Domnului își are un loc special, fiind “mai cinstită decât heruvimi și mai mărită fără de asemănare decât serafimii”. Fecioara Maria, de Dumnezeu Născătoare, este împărăteasa noastră cea prea bună și nădejdea tuturor creștinilor, așa cum s-a auzit în cântările Prohodului Maicii Domnului, intonate cu evlavie de către cei prezenți în biserica noastră în seara zilei de Sâmbătă.

Bucuria sărbătorii a început de fapt cu o zi înainte când Prea Sfințitul Episcop Irineu, a ajuns în mijlocul comunității noastre, împreună cu Parintele Ierodiacon Sebastian Dumitrașcu. Prin prezenta Prea Sfinției Sale, am fost încredințați și de toată binecuvântarea Înalt Prea Sfințitului Arhiepiscop Nathaniel.

Slujba Prohodului Maicii Domnului de sâmbătă seara, ne-a adunat pe toți cei prezenți, în jurul icoanei Adormirii Maicii Domnului, așa precum au fost adunați apostolii de la toate marginile lumii când a fost prohodită Maica Domnului la plecarea din această lume. Profunzimea cântărilor Prohodului ne-a înduișat sufletele și ne-a făcut să uităm, pentru câteva ore, de agitația în care ne aflam pentru pregătirea zilei festive de duminică. În această seara ne-am convins, fiecare după cât s-a străduit, de roadele ce le pot lucra postul și rugăciunea în sufletele și trupurile noastre, cu mijlocirile Prea Sfintei

Născătoarei de Dumnezeu și Pururea Fecioară Maria. Solemnitatea praznicului a fost mărită și de prezența în mijlocul nostru a Prea Cuernicului Părinte Ioan Cătană, de la Biserica Ortodoxă Românească “Treierarii” din Seattle, WA precum și a Prea Cucernicului Părinte Jordan Brown de la Catedrala Ortodoxă Greacă “Sfânta Treime” din Portland, OR.

Dimineața zilei de duminică a început prin rugăciunile Utreniei citite cu evlavie, în așteptarea sosirii Prea Sfințitului Episcop Vicar Irineu. Ajuns în mijlocul nostru, Prea Sfințitul a fost întâmpinat conform tradiției ortodoxe românești (cu Sfânta Evanghelie adusă de Părintele Cosmin Antonescu de pe masa Sfântului Altar și cu pâine, sare și flori aduse din partea doamnelor și a tinerilor parohiei noastre) și apoi s-a început slujba Sfintei Liturghii. Alături de noi a participat și Prea Cucernicul Părinte Vasile Muntean de la Parohia Ortodoxă Română “Pogorârea Sântului Duh” din Oregon City, OR. Până la sfârșitul Sfintei Liturghii, biserica a devenit neîncăpătoare pentru credincioșii veniți să serbeze această zi deosebită. Credincioșii au fost apoi și mai mult zidiți sufletește prin cuvântul de învățătură al Prea Sfinției Sale, ce a scos în evidență necesitatea creștinilor ortodocși de a fi lumina lumii și sarea pământului. După terminarea Sfintei Liturghii, am ieșit în procesiune în jurul Bisericii intonând frumoasa cântare “Cuvine-se cu adevărat.”

Sărbătoarea Hramului Parohiei noastre a fost concluzionată de o masă festivă ce a avut loc în curtea bisericii, unde s-a amenajat din timp un cort încăpător pentru toți cei prezenți. Mulțumim pe această cale și tuturor celor ce au ajutat și au făcut ca hramul din

acest an să fie o binecuvântare pentru toți cei prezenți. Dumnezeu să vă binecuvinteze!

Dacă această agapă creștină a concluzionat Praznicul Adormirii Maicii Domnului, ziua de Duminică a fost un nou început, mai cu seamă pentru copiii parohiei noastre care, după încheierea festivităților Hramului, în jurul orei 4:00 p.m. au plecat împreună cu Prea Cucernicul Părinte Paroh Cosmin Antonescu și alți voluntari spre Tabăra Ortodoxă organizată de Parohia noastră la Brooks Memorial Park – Enviromental Learning Center din Goldendale, WA la doar câțiva pași de Mănăstirea Ortodoxă Greacă “Sf. Ioan Botezătorul”. Tabăra a fost organizată după modelul taberelor de la Vatra Românească. Prin binecuvântarea lui Dumnezeu am avut 24 de copii, înscriși oficial la tabără, fără a pune la socoteală pe cei veniți cu părinții voluntari. Numărul tuturor celor prezenți la tabără a fost între 35 și 40 (acest lucru schimbându-se de la zi la zi, deoarece voluntarii s-au schimbat continuu, după posibilitățile fiecăruia de a ne ajuta)

În aceasta tabără, am avut un dialog continuu cu copiii noștri în primul rând despre Ortodoxie (cine suntem noi și de ce suntem diferiți de ceilalți creștini), apoi am discutat despre Sfânta Scriptură (cum se găsește un verset în Sfânta Scriptură, cum este alcătuită Sfânta Scriptură, etc...) care sunt cele 4 Evanghelii și ce este cartea frumos aurită din care părintele citește în fiecare Duminică, ce este Sfânta Liturghie (în seara zilei de Vineri chiar am pregătit împreună cu copiii prescurile pentru Liturghia de sâmbătă dimineată), despre cele 10 porunci, etc... La aceste elemente s-au adăugat și învățarea metodei de pictare a unei icoane, și de asemenea au avut ore speciale în care au învățat despre istoria și geografia României. La toate aceste discuții s-au adăugat, bineînțeles, excursii în fiecare zi la diferite locuri (Mănăstirea Ortodoxă spre care s-a mers pe o cărare prin pădure, Observatorul de la Goldendale, Muzeul Maryhill – unde se afla expuse lucruri aduse

și donate de către Regina Maria a României) și de asemenea copiii au avut parte de multă relaxare și joacă (diferite jocuri și competiții, mers la piscină, etc..)

Toți cei de la tabără, în frunte cu copiii au fost deosebiți de bucuroși de venirea în mijlocul nostru a Prea Sfințitului Irineu, însoțit de către Părintele Ierodiacon Sebastian. Vizita Prea Sfinției Sale nu a fost de lungă durată, însă ea a lăsat o puternică impresie pozitivă asupra tuturor, mai ales a copiilor, ce au întrebat deseori de o revedere cu dânsul. Tabăra Ortodoxă s-a încheiat festiv în după amiaza zilei de sâmbătă, 21 august.

În concluzie, aș dori să mulțumesc și pe această cale Ierarhilor noștri, pentru dragostea cu care îmbrățișează continuu Parohia noastră; mulțumesc în numele întregii comunități, Prea Sfințitului Irineu și Părintelui Sebastian pentru bucuria ce ne-au făcut-o prin vizita pastorală; mulțumesc tuturor voluntarilor ce au ajutat la buna desfășurare a evenimentelor din această perioadă.

Aducem slava lui Dumnezeu pentru toată binecuvântarea ce a revărsat-o asupra noastră și cerem cu inimă smerită să ne căăauzească pașii și în viitor spre împărăția Sa, prin mijlocirile Prea Curatei Maicii Sale și a tuturor sfinților. Amin.

Pr. Cosmin Antonescu

SFÎNȚIREA BISERICII “BUNA VESTIRE” DIN GRAND RAPIDS, MICHIGAN

O parohie se identifică cu locașul de cult. De aceea, spre exemplu, atunci când vorbim de Parohie Sf. Gheorghe din Southfield, gândul ne duce la Catedrala cu același nume. Locașul de cult al unei parohii este mărturia a tot ceea ce poate omul să ofere mai frumos și mai de preț lui Dumnezeu. Biserica unei Parohii este expresia vie și grăitoare a unei comunități locale, fiind cartea de vizită a Parohiei respective. Prin slujba de sfințire (târnosire) a bisericii, clădirea respectivă este scoasă din spațiul umanului și intră în cel al divinului.

Un asemenea eveniment s-a petrecut în weekendul de 20-22 august pentru enoriașii Parohiei “Buna Vestire” din Grand Rapids, Michigan.

Mai întâi, la slujba Vecerniei de vineri seara, Înalț Prea Sfințitul Arhiepiscop Nathaniel și Prea Sfințitul Episcop Vicar Irineu au fost întâmpinați de către Părintele Paroh Anton Frunză cu Sf. Evanghelie și Sf. Cruce, iar Președintele Consiliului Parohial Domnul Florin Străjeriu și Domnul Sorin Gavriluic, fost Președinte al Consiliului, au rugat pe distinșii oaspeți să binecuvinteze tradiționalele dovezi ale ospitalității românești, colacul și sarea, în vreme ce Doamnele Elena Prisecaru, Președinta Reuniunii de Doamne și Adriana Vlasin, Secretara Consiliului Parohial au oferit frumoase buchete de trandafiri ierarhilor.

Apoi, Înalț Prea Sfințitul Arhiepiscop Nathaniel a așezat cutiuța cu sfinte moaște pe o măsuță în fața icoanei Mântuitorului și a început slujba Vecerniei, la care au slujit alături de preotul paroh, Prea Cucernicul Părinte Protopop Anton Frunză Sr., tatăl părintelui Anton Frunză Jr., venit special din România cu acest

prilej, Prea Cucernicul Părinte James Bogdan recent pensionat de la Parohia Greacă Sf. Treime din Grand Rapids, Prea Cucernicii Părinți Dimitri Vincent, Ian Pac-Urar, Ion Virgil Anton și George Ursache, împreună cu Părintele Arhidiacon David Oancea, Cancelarul Episcopiei și cu Părintele Ierodiacon Sebastian Dumitrașcu.

La finalul slujbei Vecerniei, Înalț Prea Sfințitul Nathaniel a ținut un cuvânt de învățătură în care a explicat ce se va întâmpla a doua zi în cadrul slujbei de sfințire a bisericii. A urmat apoi o masă festivă oferită în cinstea înalților oaspeți de către Doamnele Parohiei.

A doua zi, în sunetele solemne ale clopotelor, înalții ierarhi, cărora li s-a adăugat și Prea Sfințitul Episcop Mark de Toledo al Diocezei de Midwest din cadrul Arhiepiscopiei Ortodoxe Antiohiene din America (care a fost înainte preot la Parohia Antiohiană Sf. Gheorghe din Grand Rapids), au fost întâmpinați cu flori de copii din Parohie, îmbrăcați în frumoase costume populare românești. Slujba de sfințire a bisericii s-a desfășurat într-un sobor impresionant din care au făcut parte pe lângă părinții menționați anterior și Prea Cuviosul Părinte Arhimandrit Joseph Morris, Starețul Mănăstirii Sf. Grigorie Palama din Ohio, Prea Cucernicul Părinte Protoiereu de Michigan, Laurențiu Lazăr și Prea Cucernicul Părinte Nick Marcus, Parohul Bisericii Grecești Sf. Treime din Grand Rapids. Au participat, de asemenea, și Prea Cuvioasa Maică Stareță Gabriela și Maica Irina de la Mănăstirea “Adormirea Maicii Domnului” din Rives Junction, Michigan. Toți cei prezenți au primit la intrarea în biserică, o cruciuliță

cu fundă pe care scria numele bisericii și data sfințirii, precum și lumânări de ceară curată spre a fi aprinse la momentul potrivit. După ce s-a înconjurat de trei ori biserica, cu rânduială deosebită de deschidere a ușilor bisericii, într-o atmosferă de intensă rugăciune, Arhiepiscopul Nathaniel a așezat sfintele moaște în piciorul sfintei mese, iar Prea Sfințiții Episcopi Mark și Irineu au uns cu Sfântul Mir pereții bisericii și au binecuvântat cu aghiazmă icoanele din biserică. Preoții au spălat cu apă de trandafiri și săpun sfânta masă după care au șters-o cu bureți de mare și cu prosoape special pregătite pentru acest scop. După ce s-a pecetluit sfânta masă cu ceară curată de albine împreună cu icoanele sfinților Evangheliști și a Sfintei Treimi, s-a așezat pânza de in ce închipuie giulgiul Mântuitorului peste sfânta masă și celelalte acoperăminte și obiecte sfinte de pe sfânta masă, iar ierarhii și toți cei prezenți s-au rugat pentru pogorârea Duhului Sfânt peste sfânta masă și peste biserica aceasta. Apoi toți credincioșii: bărbați, femei și copiii au aprins lumânările de la lumânarea Arhiepiscopului Nathaniel care i-a chemat să ia lumină din lumina lui Hristos. Pe urmă, au intrat și s-au închinat în sfântul altar, după care s-a săvârșit slujba Sfintei Liturghii, în cadrul căreia s-au împărtășit aproape toți cei prezenți. Răspunsurile au fost date de către corul Parohiei condus de către Doamna Lorelei Nicoleta Rovența. La sfârșitul slujbei, Înalț Prea Sfințitul Arhiepiscop a ținut cuvânt de învățătură, după care a distribuit tuturor celor prezenți o iconiță și o bucată din cămașa de pânză purtată de arhieru la acest eveniment.

A urmat apoi un banchet în sala socială a Parohiei Grecești Sf. Treime, în cadrul căruia a avut loc un concert de muzică clasică al Heritage Hill Quartet din Grand Rapids și un spectacol deosebit al Ansamblului de Dansuri folclorice românești "Izvorașul" din St.

Paul, Minnesota. S-a prezentat apoi albumul aniversar al Parohiei dedicat acestui eveniment, precum și un film video ce ilustrează istoria Parohiei, pregătite de către Fam. Gabi și Ovidiu Teodor în colaborare cu Părintele Anton Frunză.

Au rostit cuvinte emoționante înalții oaspeți; Înalț Prea Sfințitul Arhiepiscop Nathaniel a subliniat că ceea ce au înfăptuit enoriașii Parohiei "Buna Vestire" împreună cu preotul lor, reprezintă un miracol în sine, fiind lucrarea lui Dumnezeu ca o Parohie cu 30 de familii să ridice o biserică nouă în valoare de peste \$600,000 înzestrată cu toate cele necesare cultului ortodox. Prea Sfințitul Episcop Mark a vorbit despre jertfelnicia membrilor acestei Parohii pe care a văzut-o personal pe când era încă preot în Grand Rapids, iar Prea Sfințitul Episcop Irineu și-a adus cu emoție aminte cum la punerea peitrei de temelie era o groapă în nisip din care a răsărit, prin strădania parohienilor, o frumoasă biserică, dar mai ales o frumoasă comunitate, unită în dragoste și în credința ortodoxă. Prea Cucernicul Părinte Protopop Laurențiu Lazăr a evocat în cuvântul său, pelerinajul întreprins de către enoriașii Parohiei înainte de a începe construcția, cu prilejul căruia s-a realizat faptul că Parohia nu este izolată ci parte integrantă a Episcopiei. Părintele Arhidiacon David Oancea a rememorat vizitele întreprinse în cadrul Parohiei, precum și progresul observat cu fiecare vizită. Dl. Florin Străjeriu, Președintele Consiliului Parohial, a menționat în cuvântarea sa sprijinul pe care enoriașii l-au avut de la preotul paroh și faptul că în timp, Parohia "Buna Vestire" s-a transformat într-o adevărată familie.

În final Părintele Anton Frunză a mulțumit Sfintei Treimi și Maicii Domnului căreia îi este închinată Parohia "Buna Vestire" pentru toate darurile primite și a arătat că Dumnezeu lucrează prin oameni, iar

lucrarea Sa este evidentă în această Parohie, una dintre puținele Parohii în care enoriașii contribuie cu până la 10% din venitul lor, precum și cu munca fizică, biserica fiind construită în mare parte de credincioși. A mulțumit apoi Înalț Prea Sfințitului Arhiepiscop și Prea Sfințitului Episcop Irineu pentru sprijinul și sfaturile acordate în activitatea pastorală și Prea Cucernicului Părinte Protopop Laurențiu Lazăr pentru sfaturile legate de proiectul de construcție și iconografie al bisericii. În final, Părintele Frunză a rostit un emoționant cuvânt de mulțumire adresat familiei, soției și copiilor pentru suportul lor, precum și părinților veniți special din România pentru acest eveniment, socrilor, bunicii soției și cumnatului veniți din Los Angeles.

S-au evidențiat cu acest prilej și mesajele primite de la diferite Parohii și organizații ale Episcopiei ca ARFORA, Brotherhood, Protoieria Michigan, Catedrala Sf. Gheorghe din Southfield, Parohia Sf. Treime din Los Angeles, California, Parohia Sf. Apostoli Petru și Pavel din Dearborn Heights, Parohia Greacă Sf. Treime din Grand Rapids, Parohiile Sf. Maria și Nașterea Domnului din Chicago, întâmpinarea Domnului din Fairlawn, Ohio și Pogorârea Duhului Sfânt din Merrillville, Indiana, precum și din partea Familiei Vincent din Detroit.

După banchet, a urmat slujba Vecerniei la care a slujit Părintele Protopop Anton Frunză Sr. Împreună cu Părintele Arhidiacon David Oancea, iar toți ceilalți clerici, în frunte cu Înalț Prea Sfințitul Arhiepiscop Nathaniel au cântat răspunsurile la strană. S-a mers apoi în sala socială a Parohiei pentru o gustare.

A doua zi a avut loc slujba Sfintei Liturghii Arhieresti săvârșită de către Înalț Prea Sfințitul Arhiepiscop Nathaniel împreună cu un Părinț Anton Frunză Sr., Anton Frunză Jr. și Părintele Arhidiacon David Oancea. Părintele Ion Virgil Anton a condus răspunsurile de la strană. La finalul slujbei, Înalț Prea Sfințitul a invitat pe fiecare dintre clericii prezenți să rostească câteva cuvinte și a concluzionat că sfințirea bisericii reprezintă

un eveniment major în viața unei parohii, dar că o parohie este formată în primul rând din sufletele credincioșilor de care trebuie să ne îngrijim fără a neglija însă locașul lui Dumnezeu.

La masa festivă care a urmat, coordonată de către Doamnele Elena Prisecaru și Speranța Dumitrescu, Dl. Ion Anton a adus mesajul Părintelui Protopop Constantin Alecse și al Parohiei "Sf. Treime" din Los Angeles, California, unde Părintele Anton Frunză Jr. a fost preot asistent înainte de a se muta în Michigan.

Apoi, Părintele Frunză a prezentat pe cei prezenți Vlădicului, subliniind meritele fiecăruia în construcția bisericii. Într-o atmosferă de mare împlinire duhovnicească, Arhiepiscopul Nathaniel și-a luat la revedere de la membrii Parohiei și de la preoții prezenți binecuvântându-i. În urmă rămânea marea familie a credincioșilor de la biserica "Buna Vestire".

Participant

FLORICA BAȚU ICHIM

1945—2010

Cuvânt la slujba de adio

Adorata noastră soră, mătușă, mamă și soție, Preoteasa Florica Bațu Ichim, a venit pe lume la data de 13 Aprilie, 1945. Era al șaptelea și ultimul copil al familiei.

Tatăl, Themistocle Bațu, s-a născut în Corița, Albania, iar mama, Victoria Panu, s-a născut în Beala di Sus, Macedonia. Ambii părinți descindeau din familii de aromâni. Familiile lor se

refugiaseră din țările de origine în Cadrilater (județele Durostor și Caliacra) care, pe atunci, aparținea de România. Toți s-au simțit toată viața români adevărați. Aici, în Cadrilater, părinții noștri s-au cunoscut, s-au căsătorit și și-au întemeiat o familie și o gospodărie. În anul 1940, când Cadrilaterul a fost cedat Bulgariei, părinții împreună cu copiii lor, au trebuit să lase totul acolo și să se refugieze în grabă în România. S-au stabilit în București, unde și-au construit o casă, împreună cu fratele mamei, Zahu Pană. Aici s-au născut ultimii doi copii ai familiei, Petre și apoi Florica. Părinții noștri au avut de înfruntat mari greutăți, dar ne-au crescut în credința creștină, cu nemărginită dragoste, așa cum au putut mai bine.

Florica, "Flory", așa cum o numeam noi, familia și prietenii, a fost o fetița foarte frumoasă și cuminte. Era foarte ambițioasă și învața foarte bine.

A început să scrie încă din clasele primare, fără ca noi să știm. Când era în liceu, am dat din întâmplare peste niște ciorne de poezii ale ei, care mi-au plăcut foarte mult. Era o sensibilitate excepțională în poeziile ei, era inocență, prospețime și talent. Eu eram cu cinci ani mai mare și frecventam "Cenaclul Literar George Bacovia" din București. Am luat-o cu mine la o ședință a cenaclului. Florica a devenit o membră activă, îndragită a acestui cenaclu. A fost apreciată, a început să scrie tot mai mult și tot mai frumos, a început să publice, a fost premiată de câteva ori. Concomitent, a absolvit "Academia de Științe Economice" din București, funcționând apoi ca Inspector la "Banca Agricolă a Județului Ilfov".

Dar, la acest cenaclu, s-a întâmplat ceva de importanță capitală în viața ei. Aici a cunoscut un tânăr și talentat poet cu un dulce accent moldovenesc, student la Facultatea de Teologie pe atunci, Domnul Dumitru Ichim. Așa s-a infiripat povestea lor, poveste frumoasă, cu partea ei de amărăciune și durere, dar și cu farmecul

ei unic, cu foarte multe bucurii și împliniri. Cum tânărul absolvent al Teologiei, mai apoi, a fost trimis la studii post-universitare în Statele Unite, cei doi tineri au trebuit să trăiască departe unul de altul, pentru aproape patru ani. În 1974, tânărul Doctor în Teologie de-acum, Dumitru Ichim, a venit în țară, s-au căsătorit și s-au stabilit în Canada, în această comunitate românească minunată, din Kitchener, Ontario, cu oameni buni și harnici, cu frica lui Dumnezeu.

Flory a fost o soție iubitoare și devotată pentru 36 de ani. Dumnezeu a binecuvântat familia lor cu șase copii. Din nefericire, după numai câteva luni de la nașterea ultimului copil, Florica s-a îmbolnăvit de o boală necruțătoare: leucemie. O nenorocire cum nu se poate mai mare. Poate că alte mame ar fi fost doborâte de cruzimea soartei. Nu însă și Florica. Cu un admirabil curaj, a suferit în tăcere, luptându-se cu suferința sufletească și trupească, cu oboseala și cu alte mii de necazuri inerente oricărei vieți omenești. A îndurat mai multe serii de chimoterapie, roentgenterapie, analize epuizante, vizite săptămânale la Spitalul Princess Margaret din Toronto, de multe ori de două ori pe săptămână, pentru analize și tratamente. Dar nu se plângea. "Facem tot ce se poate acum. O să vedem ce se mai întâmplă," așa obișnuia să spună. A suferit și a răbdat fără să cârtească. Nici o singură dată nu am auzit-o să spună "De ce Doamne, de ce tocmai eu să sufăr?!" A răbdat suferința așa cum numai o mamă ar putea suferi. Din momentul când a aflat cumplitul diagnostic, scopul ei principal a fost să-și crească copiii. I-a încurajat permanent și i-a ajutat poate mai mult decât o mamă sănătoasă s-ar fi gândit s-o facă, deoarece Florica știa că nu are timp. Și a folosit timpul îngaduit de Dumnezeu pe acest pământ atât cât omenește i-a fost posibil. Iar copiii, știind și suferind la gândul că și-ar putea pierde mama, s-au străduit să-i aducă bucurii și i-au adus mari satisfacții, fiecare în felul lui. Primii doi copii, Christine și Thomas, au obținut medalii de aur și de argint la diferite sesiuni de Science Fair, apoi și-au ales ca profesie cercetarea bolilor de sânge și a sistemului imunitar. Christine, ajutată de Thomas, a străbătut Canada de la un ocean la altul pe patine cu rotile, ca să atragă atenția oamenilor de știință asupra leucemiei și asupra necesității descoperirii unui tratament curativ. Toți copiii au devenit niște persoane admirabile, cu mari calități. Toți au absolvit o facultate, chiar anul trecut, în 2009, Florica și Părintele au participat la Ceremonia de Graduire a Universității a celui mai mic copil. I-a ajutat Dumnezeu. Ba, încă, Florica și Părintele și-au văzut primii doi nepoței, Tara și Tony.

Dar, să nu uităm că, în același timp, Florica a scris. A compus în special poezii, dar și proză. A publicat zece volume de poezii și proză și nenumărate articole în diferite publicații.

Dar ca o importantă caracteristică a personalității sale, Florica a crezut total și cu sinceritate în puterea și bunătatea lui Dumnezeu. E o calitate pe care a

Cont. la pag. 24

EDUCAȚIA CREȘTINĂ

Sfântul Mare Mucenic Eustatie (Plachida), soția Teopista și fiii lor - 20 Septembrie -

Pe vremea împăraților Tit, Traian și Adrian a excelat în armata romanilor un general cu numele Plachida. Iscușința militară a acestuia era fără de margini, el fiind acela care a pregătit ostașii ce au invadat Iudeea în vremea lui Tit. Despre vitejia lui se povestea nu numai în imperiul roman, ci și în afara granițelor, fiind temut de dușmani atât pentru mînuirea armelor, cât mai ales pentru înțelepciunea și strategia militară. Mai ales împăratul Traian (98-117) îl prețuia foarte mult și îl răsplătea împărătește. Plachida pe lângă numele bun al neamului din care se trăgea era vestit și pentru bogățiile lui. Spre deosebire de alți oameni pe care bogăția îi înrăiește cu mândrie deșartă și cruzime, Plachida, deși închinător la idoli, era un om bun, un om de treabă având o inimă milostivă și avea multă dragoste pentru aproapele său, hrănind pe cei flămânzi, îngrijind pe cei bolnavi și năcăjiți, îmbrăcând pe cei nevoiași, făcând din fire cele pe care Milostivul împărat ne-a învățat pe Muntele Fericirilor.

Dumnezeu nu l-a lăsat în rătăcirea idolească și l-a ales într'un mod miraculos. Una din distracțiile celor bogați la Roma era vânătoarea. Într-una din zile Plachida împreună cu slujitorii erau la vânătoare și dintr'o poiană le-au ieșit în cale o turmă de cerbi. Vestitul nostru dregător s'a luat după cerbul cel mai frumos și l-a urmărit până când vânătorul și cel vânat au rămas singuri. Spre mirarea vânătorului, cerbul care s'a oprit pe o stîncă înaltă era cu totul deosebit. De jur împrejurul coarnelor avea o coroană de stele care scilipeau în străluciri ca niște diamante, iar în mijlocul coroanei era o cruce pe care se putea vedea trupul răstignit al Domnului nostru Iisus Hristos. O voce, precum la convertirea lui Saul, s'a auzit întrebându-l pe Plachida de ce îl prigonește: "Eu sunt Iisus Hristos, care Dumnezeu fiind, pentru mântuirea omenească îmbrăcându-mă în trup, de voie am pățimit și cruce am răbdat; iar tu neștiindu-Mă, Mă cinstești, pentru că lucrurile tale cele bune și milosteniile cele multe s'au suit înaintea Mea și Mi-am adus aminte să te mântuiesc pe tine. De aceea, M-am arătat ție prin această viețuitoare, ca să te vânez întru cunoștința Mea și să te unesc cu credincioșii robii Mei, pentru că nu vreau ca omul care face lucruri drepte să piară încurcându-se în cursele vrăjmașului..." (Viețile

Sfinților, v.9, p.252)

Ceva similar s-a întâmplat și cu soția lui care visase cu o noapte înainte pe un oarecare spunându-i că în curând vor cunoaște pe Iisus Hristos printr'un preot care îi așteaptă.

La botez Plachida a primit numele de Eustatie, soția de Theopista, iar copiii de Agapie și Theopist. După cum i s'a profețit că va avea soarta Dreptului Iov așa i s'a întâmplat. Slugile i s-au îmbolnăvit și au murit, hoții i-au furat bogățiile, iar plecând pe o corabie un criminal i-a furat nevasta amenințându-l cu moartea și părăsindu-l pe un țărm pustiu cu cei doi copii. Apoi un leu răpește pe unul dintre copii, iar un lup pe celălalt. Rămas singur găsește de

lucru într'un sat ca paznic al țărinilor.

Când împăratul a pierdut o luptă toți și-au adus aminte de viteazul general de oști Plachida. Dumnezeu nu lasă pe drept să sufere la nesfârșit și cei care căutau pe Plachida îl descoperă în starea de umilință. Criminalul de pe corabie murise înainte de a face rău soției, iar cei doi copii fuseseră scăpați din gura fiarelor de niște păstori și de niște plugari. Mare și fără de margini a fost bucuria când familia întreagă s-a reunit și lui Plachida i s-a dăruit rangul de cinste pe care l-a avut mai înainte și nenumărate bogății.

Murind împăratul Traian îl urmează împăratul Adrian (117-138). În timpul acestuia, Eustatie, împreună cu soția și copii, au suferit moarte mucenicească pentru mărturisirea cu curaj a credinței creștine, fiind arși de vii într'un cuptor.

Cinstita lor pomenire o săvârșim pe 20 Septembrie.

Întrebări Pentru Părinți:

- Ce mare dar, de la Dumnezeu, este pentru noi că ne-am născut creștini! Explicăm oare copiilor noștri acest lucru? Le arătăm cât de importantă e credința creștină ca temelie a familiei, ori îi lăsăm să crească precum buruienile. Dacă noi nu avem grijă de ei, să-i creștem cu grijă și dragoste, fiți siguri că mulți vânzători de droguri și alte activități criminale se vor întrece ca să pună mâna pe ei.
- Dumnezeu are un plan cu noi chiar dacă noi nu înțelegem întotdeauna acest plan, iar câteodată chiar că ni se pare absurd. Când Sfântului Eustațiu i s-a profețit că va avea o soartă similară cu a Dreptului

Cont. la pag. 24

Educația ... *Cont. de la pag. 23*

Iov el nu a protestat. În vremurile noastre mulți se îmbolnăvesc de stres când sunt loviți de necazuri și aceasta pentru că nu au destulă încredere în Dumnezeu. Dumnezeu niciodată nu permite ca omul să fie încercat mai mult decât poate duce. Să explicăm copiilor ce înseamnă “facă-se voia Ta”. Mama mea (Dumnezeu să o ierte!) a trăit 94 de ani. Niciodată nu am văzut-o disperată sau să-și piardă cumpătul deși a trecut prin multe necazuri. Totdeauna spunea: “așa a vrut Dumnezeu”. Vedem cum Sfântul Eustatie a pierdut toate averile, femeia, copiii, rangul, dar niciodată nu s-a revoltat împotriva lui Dumnezeu și Dumnezeu l-a răsplătit în cele din urmă.

Credința în Dumnezeu unește familia. Sfântul Eustatie a câștigat tot ce pierduse, totuși când s-a ivit ocazia ca pe toate aceste bunuri pământești să le piardă din nou, nu a ezitat, iar familia lui, soția și copiii, au preferat să moară împreună chiar arși de vii, decât să se despartă unul de altul, și toți împreună, de Dumnezeu.

Maica Preoteasă (Preoteasa Florica Ichim Bațu)

Nota Redacției: Cu părere de rău, oprim aici seria Educația Creștină, a cărei autoare, Preoteasa Florica Ichim Bațu a adormit întru Domnul, după o suferință de 23 de ani, asemănătoare cu cea a Dreptului Iov pe care l-a evocat în acest ultim articol.

Aducem un pios omagiu celei care ne-a îndrumat vreme de șapte ani prin această rubrică cum să ne educăm copiii în spiritul dragostei și învățaturii creștine.

Veșnica ei pomenire!

Cuvânt de Suflet

Cont. de la pag. 16

Nu ești sub mantia mea, în brațele mele?

Mai ai nevoie de alceva?”

Dumnezeu să ne ajute la împlinirea faptelor bune și Maica Domnului să ne ocrotească pe toți.

Cu părințești binecuvântări,

+ Irineu, Episcop Vicar

Florica Bațu Ichim

Cont. de la pag. 22

moștenit-o din familie, care apoi s-a dezvoltat, trăind alături de soțul său. Pentru aceasta a fost membră a Departamentului de Educație Religioasă a comunității românești din Canada. Ani de zile, a publicat în mod regulat articole în revista “Solia,” la rubrica “Educația Creștină în Familie”, sub semnătura “Maica Preoteasă.” Aceste articole urmează să fie publicate în volum.

Ea a participat la înființarea Căminului Literar Muntele Măslinilor din Kitchener, pe care l-a condus cu iscusință și competență timp de zece ani.

A scris și a publicat, de asemenea, în limba Engleză, articole, povestiri și poezii, apărute în diferite publicații.

SOLIA — THE HERALD
PO BOX 185
GRASS LAKE MI 49240-0185
USA

Periodicals
Postage Paid
at Jackson
and additional
offices

RETURN SERVICE REQUESTED

Poezii ale sale au fost selecționate și publicate chiar în “The Anthology of Verses,” culegere de poezii, publicată anual de “Canada Poetry Institute” din Vancouver.

Preoteasa Florica Bațu Ichim a fost, de asemenea, foarte activă în viața comunității românești din North America, în special în viața comunității bisericii noastre, Sfântul Ioan Botezătorul” din Kitchener. Printre altele, a fost codirector (1975-1985) al Emisiunii Bilunare de Informații și Cultură Românească a postului de televiziune din Kitchener, Ontario.

Florica a avut nenumărați prieteni. Își iubea semenii. A ajutat așa cum a putut, cât a putut, pe toată lumea care avea nevoie, oricât de obosită și de bolnavă ar fi fost. Îmi amintesc cu câtă mândrie îmi spunea că ea și Părintele, chiar și copiii lor, au cununat multe perechi de români și au botezat foarte mulți copii.

Cred că nu exagerez dacă cred că Florica a fost ca un dar făcut nouă de către Dumnezeu. Din nefericire, Dumnezeu l-a luat înapoi. Ne va lipsi mult, tuturor.

Rămânem cu amintirea frumuseții ei sufletești și cu exemplul ei de mamă bună, capabilă să înfrunte cele mai teribile încercări de dragul copiilor săi.

Acum, la căpătâiul sicriului acestei făpturi minunate, îi dorim Părintelui ca Dumnezeu să-i dea tărie să înfrunte această grea pierdere. A fost o soție exemplară.

Dar, mai mult decât toate, Florica a fost o mamă exemplară. Copii, Dumnezeu să vă întărească și să vă călăuzească în tot ce faceți. Să vă dea Dumnezeu ajutor și sănătate să trăiți așa cum a dorit Mama pentru voi. Să fiți uniți, să vă ajutați unul pe altul, să aveți noroc și să fiți fericiți, pentru ca mama să fie liniștită acolo în cer și să se poată mândri cu voi.

Iar pe ea, soră, mătușa, mamă și soție adorată, fie ca Dumnezeu s-o ierte și să binecuvânteze sufletul ei minunat.

Cevi Vasilescu, sora Florică Bațu Ichim